

A LEGSZEBB HIVATÁS VÉGÉN

Megjelenés dátuma: 2008. május 30. 04:29.00

Szerző: Balla Emőke

Veszprém - Tanítványai országos versenyeket nyernek. De nemcsak a tehetséges, kiváló zongoristákra emlékeznek, hanem a kevesebbet gyakorlókra, a haszontalan, lusta diákokra is, akik egyéniségükkel mégis nyomot hagytak benne. Szirbekné Bokor Júlia negyvenkét év zenetanítás után köszön el, pályáját Ranolder-díj koronázza.

Jutka nénit - mi csak így hívtuk - zenész, zenetanár, zeneszerző barátunk ajánlotta. Azt mondta, ő a legjobb, és mi bízunk benne. Így kerültem hozzá. Ő alapozta meg zenei látásomat, szerettette meg a klasszikus zenét.

Számtalan emléket őrzök: a régi épület alagsorában lévő termet, a vizsgák drukkos hangulatát, ahol ott ült és figyelt valamennyi zongoratanár, a növendékhangversenyeket, ahol öcsémmel négykezeset játszottunk, a többi tanítványt, akik nálunk nagyságrendekkel jobban zongoráztak, profi módon négykezeseztek.

Régóta szerettem volna róla írni; tavaly azt ígérte, ha befejezi pályáját, beszélgetünk. Most itt az alkalom: negyvenkét év után elköszön - pedig ahogy mondja, az ő és a veszprémi zeneiskola élete egy, 1953 óta kötődik az intézményhez -, pedagógusnap alkalmából a város Ranolder-díját kapja.

Szirbekné Bokor Júlia közép- és felsőfokú iskoláit leszámítva egy tapodtat sem mozdult a Csermák Antal Zeneiskolából, 1966 óta tanít. Édesapját követve Veszprém Város Vegyeskarában tizennyolc évig énekelt, szólamvezető és zongorakísérő volt, a szólókarrier nem vonzotta.

Tanítani szeretett, igazi tanáregyéniség, akit sok okos, tehetséges gyerekekkel ajándékozott meg a sors.

- A zenetanítás csodálatos tanár-diák kapcsolat. Egy intim lelki-fizikai együttlét, ami a gyerek életében is fontos. A legfogékonyabb korban kerülnek hozzám, izgalmas megfigyelni, hogyan nyílik meg egy kisgyerek, mit lehet kihozni egy zárkózott, magába forduló, gátlásos kisgyerekből.

Nincs módszerem arra, hogyan kell tanítani. Minden gyerek más-más egyéniség, észre kell venni, mikor, hogyan érinti meg őt a zene. Türelem és empátia is szükséges: megérezni, mikor kell bemutatni a darabot, mikor kell hozzányúlni a kezéhez, vállához, hogyan kell zenei memóriáját, összpontosító képességét fejleszteni. A zenetanulás sok mindenre megtanít: koncentrálásra, fegyelemre, kiállásra, fellépésre, vállalni magunkat, tudásunkat a nyilvánosság előtt. Ugyanakkor a zongora magányos hangszer, nem adja meg a közösségi élményt.

Mi, Szirbek-tanítványok - akik egy hét múlva találkozunk, hogy felidézzük a zongoraórák hangulatát - is csak a növendék-hangversenyekről, vizsgákról, órák előtti várakozásokról ismerjük egymást.

Vannak közülünk, akik a zenei pályát választották, ám sok a civil: az orvos, a tanár, a jogász, a közgazdász. Mindegyikőjükre emlékszik: a haszontalan, lusta, ám kedves egyéniségek éppúgy nyomot hagytak benne, mint a zenei pályát választók, a verseny győztesek.

Kilencvenen lehettünk, Jutka néni - senkit nem akarva megbántani - nem sorol neveket, én szubjektíven megteszem: *Öcsi Krisztina, Mátrai Katalin, Gózon Ákos, Mártony Zsuzsanna, Wilde Krisztina, Csiszár Ildikó, Hajnóczy Zsuzsanna, Hajnóczy Júlia, Szoboszlai András.*

- A zenetanítás a legszebb hivatás. A gyerek észrevétlenül gazdagodik érzelmileg és intellektuálisan, életében ezt kamatoztatja. Fontos, hogy a gyerekekben legyen hajlandóság, akarjon tanulni, de szükség van a szülőre is, aki odaáll mellé, biztatja, gyakorlásra ösztönzi őt.

Gyakran a szülő szégyelli magát, ha a gyerek nem gyakorol. Elterjedt rólam, hogy szigorú vagyok. Vállalom, a tehetséges gyerekekkel szigorú voltam, úgy éreztem, ha eltöltik itt az idejüket, az ne haszontalanul teljen, vegyük komolyan a munkát. Az is fontos, hogy a gyerekek pozitív élménye legyen: akinek nincs önbizalma, bele kell nevelni, szuggerálni. Ha a gyerek észreveszi, hogy a tanár odafigyel rá, érdekli őt, amit csinál, akkor dolgozik. A zenetanítás nemcsak sikertörténet, voltak kudarcok, szomorú pillanatok, amikor nem úgy sikerültek a vizsgák, a felvételik, ahogy azt a diákok szeretnék volna. Kudarc, ha valaki abbahagyja a zongorázást, főleg, ha ügyes.

A fiúkat kamaszkorban különösen nehéz megfogni. Jutott az örömből is bőven: Jutka néni büszke a Muzsikáló családok mottójú koncertre, ahol anyukák és nagymamák zenélnek együtt a gyerekekkel, és a megyei zongoraversenyre, melyet tanára, Lantos Magda emlékére szervezett.

És persze a tehetséges, versenyeket nyert, az életben helyüket megálló diákokra. Évek óta készül arra, hogy egy kerek pálya után nyugdíjba megy. Nem hirtelen elhatározás, mégis van benne egy kis szomorúság, hogy nem találkozik többet a növendékekkel, vannak darabok, amiket már nem taníthat meg. Utolsó óráját tegnap tartotta.

- Én határoztam így, felkészítettem magam, hogy befejezem, a Ranolder-díj pályám szép lezárása. Sok feladat vár rám: több időt tölthetek majd a három gyönyörű unokámmal, van egy kertünk Alsóörsön, férjemmel együtt szeretünk utazni.

Tanévkezdés idején, szeptemberben is elutazunk, így talán lelkileg könnyebb lesz megélni azt az időt, amikor már nem vagyok az iskolában, nem tanítok többet.